

ὁ λέγεται ἐν τῷ πῖ ὅτι τῷ γένει, οὐ διαφο- A
 ραί λέγονται ἀπὸ ποιότητος. τὸ μὲρ οὖν γένος,
 ποσότητα γένος λέγεται, τὸ μὲρ κτ' ἡ γένεσιν συ-
 νεῖν τῷ αὐτῷ εἶδος, τὸ δὲ κτ' τὸ πρῶτον κη-
 νῆσταν ὁμοειδές, τὸ δ' ἴσως ἕλην. οὐ γὰρ ἡ διαφο-
 ραὶ καὶ ἡ ποιότης ὅτι, τῷ ὅτι τὸ ὑποκείμενον
 ὁ λέγεται ἕλην. ἔπειτα δὲ τῷ γένει λέγεται,
 ὡς ἔπειτα τὸ πρῶτον ὑποκείμενον, καὶ μὴ
 ἀλλὰ λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς ἀπὸ τῶν, μὴ δ' ἀμφω
 εἰς ταῦτα ὄντων, τὸ εἶδος καὶ ἡ ἕλην, ἔπειτα τῷ B
 γένει, καὶ ὅσα κτ' ἔπειτα ἡ γένεσιν κατηγορίας
 τῶ ὄντων λέγεται. τὰ μὲρ γὰρ πῖ ὅτι σημαίνει
 τῷ ὄντων, τὰ δὲ ποιόν τι, τὰ δ' ἴσως δηλοῦται
 πρῶτον. οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀλλὰ λέγεται, οὐδ' εἰς
 ἀλλήλα, οὐδ' εἰς ἕν τι.

Κεφάλαιον κθ.

Τὸ ψευδές λέγεται, ἄλλοθεν μὲρ ἔσπον
 ὡς πρῶτον ψευδές καὶ τοῦτου τὸ μὲρ C
 τῷ μὴ συγκαταβαίνει, ἢ ἀδύνατον εἶναι συνεπι-
 νῆν, ὡς πρῶτον λέγεται τὸ ἴδιον ἀμέτρον εἶναι σύμμε-
 τρον, ἢ τὸ σὲ κενῶν τούτων γὰρ ψευδές τὸ ἴδιον
 αἰεὶ, τὸ δὲ ποτέ. οὐ γὰρ ἴδιον ὄντα ταῦτα. τὰ δ'
 ὅσα ὅτι μὲρ ὄντα, πρῶτον μὲρ φαίνεται ἢ
 μὴ οἶα ὄντα, ἢ ἀ μὴ ὄντα, ὄντων, ἢ σημαζομενία
 καὶ τὰ ἐνύπνια. ταῦτα γὰρ ἔστι μὲρ πῖ, ἀλλ' ἔχ
 ὡς ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. πρῶτον γίγνεται μὲρ
 οὐδ' ψευδῆ οὕτως λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτῶν, D
 ἢ τῷ τῷ ἀπ' αὐτῶν φαντασίαν μὴ ὄντων εἶναι.
 λόγος δὲ ψευδῆς, ὁ ἴδιον μὲρ ὄντων, ἢ ψευδῆς διὸ
 πρῶτον λόγος ψευδῆς, ἔπειτα, ἢ οὐ ὄντα ἀληθῆς.
 οἶον ὁ τῷ κύκλου ψευδῆς περιγώνου. ἐκείνου δ'
 λόγος, ἔστι μὲρ ὡς εἶς, ὁ τῷ πῖ μὲρ εἶναι. ἔστι δ'
 ὡς πολλοὶ, ἐπὶ ταῦτο πρῶτον αὐτῶν, καὶ αὐτὸ πεποι-
 θῆς οἶον, Σωκράτης, καὶ Σωκράτης μοιστικός.
 ὁ δὲ ψευδῆς λόγος, οὐδὲν ὄντα ἀπλῶς λόγος. E
 διὸ Ἀντιθένης ὡς τοῦ δυνάτως, μὴ δὲν ἀξίαν
 λέγεται, πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἐν ἑφ' ἑνός. ἐξ
 ὧν συμβαίνει μὴ εἶναι ἀπὸ λέγειν, ἀλλὰ ὅτι μὴ
 δὲ ψευδῆς. ἔστι δ' ἕκαστον λέγειν, οὐ μόνον
 τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ πῖ ἔπειτα, ψευ-
 δῶς μὲρ καὶ παντελῶς ἔστι δ' οὐ ὡς καὶ ἀ-
 ληθῶς ὡς πρῶτον ταῦτα, διπλάσια τῷ τῷ δυνά-
 θῆς λόγῳ. τὰ μὲρ οὐ ὄντων λέγεται ψευδῆ.
 αὐτῶν δὲ ψευδῆς, ὁ ὄχι καὶ καὶ πρῶτον
 πρῶτον τῷ πρῶτων λόγων, μὴ δ' ἔπειτα πῖ,
 ἀλλὰ δ' αὐτῶν, καὶ ὁ ἀλλοῖς ἐπιποιητῶς τῷ τοι-
 οῦτων λόγων. ὡς πρῶτον φανερὸν καὶ πρῶτον
 ψευδῆ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ φαντασίαν ψευδῆ.

quod dicitur in eo quod quid, hoc genus, cuius differentia dicuntur qualitates. Genus itaque toties dicitur, hoc quidem secundum generationem continuam eiusdem speciei, hoc verò, secundum primum mouens eiusdem speciei, hoc autem, ut materia, cuius est subiectum, & qualitas est, hoc est subiectum, quod dicimus materiam. Diuersa autem genere, quorum primum subiectum diuersum est, & non resoluitur alterum in alterum, nec ambo in idem: ut puta species: & materia diuersa genere. Et quæcunque secundum diuersam figuram prædicationis entis dicuntur: quædam enim entium, quid est significat, quædam autem quale quædam, quædam ut prius diuisum: nec enim hæc res soluantur in inuicem, nec in vnū quiddam.

CAPVT XXIX.

Alfium dicitur vno modo, ut res falsa, & huius hoc quidem eo quod non componitur, aut quod impossibile sit componi: quemadmodum dicitur, diametrum esse commensurabilem, aut se sedere. Horum enim illud quidem semper, hoc verò aliquando falsum est: sic enim non entia hæc. Alia verò, quæcunque sunt quidem entia, apta tamen naturâ sunt apparere, aut non qualia sunt, aut quæ non sunt, ut umbra, picturæ, & infomia. Hæc enim sunt quidem aliquid, sed non sunt ea, quorum faciunt phantasia. Res itaque falsæ sic dicuntur, aut eo quod non sunt, aut eo quod phantasia ab eis facta non entis est. Ratio vero falsa, prout falsa est, quæ non entium est. Vnde omnis ratio falsa, alterius est, quàm eius, cuius est vera: ut puta, quæ circuli, falsa trianguli. Cuiusque vero ratio, quodam modo quid est vna, quæ est eius, quod quid erat esse, quodam modo vero multæ: quoniam idem quodam modo est ipsum, & ipsum passum, ut Socrates musicus. Falsa vero ratio, nullius est simpliciter ratio. Quare Antisthenes in scitè putabat, nihil ducens dignum dici, nisi propria ratione vnū de re vna, ex quibus accidebat, non esse cōtradicerè: ferè autè, neq. mentiri. Est autem vnumquodq. dicere, non solum sua ratione: sed etiam ea, quæ alterius est, & falsè quidem omnino, quodam autem modo etiam verè: quemadmodum octo, dupla sunt ratione dualitatis. Quædam igitur ita falsa dicuntur. Homo vero falsus, qui promptus tales eligit orationes, non propter aliquid aliud, sed propter id ipsum, & qui aliis talis orationum causa. Quemadmodum res falsas esse dicimus, quæ falsam phantasia faciunt.